

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ДОБРИЧ

гр. Добрич - 9300, ул. "Д-р К. Стоилов" № 7,
тел.: 058/605528, факс: 058/600496, e-mail: op_dobrich@prb.bg

Изх. № 733/2019 г.

Дата: 06.01.2020 г.

До
Административен съд
гр. Добрич

П Р О Т Е С Т по чл.186, ал.ІІ във вр. с чл.185 от АПК

от

Веселин Василев Вичев,
прокурор в Окръжна прокуратура гр. Добрич

Уважаеми Административни Съдии,

При проверка по реда на надзора за законност по преписка № 733/2019 г. по описа на Окръжна прокуратура гр. Добрич, която е била образувана на 23.12.2019 г. по повод получена в същата прокуратура резолюция от 18.12.2019 г. от Върховна административна прокуратура по тяхна преписка № 1350/2019 г. – ІІ, е било установено, че в **Наредба № 12 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Крушари, приета с Решение № 3/14 от Протокол № 3 от 28.02.2008 г. на Общински съвет Крушари, влязла в сила на 01.02.2008 г., няколкократно изменяна и допълвана впоследствие, последно с Решение № 10/79 от Протокол № 10 от 13.09.2018 г., се съдържат разпоредби, които се намират в противоречие с разпоредби, представляващи нормативно разрешение от по-висок ранг.**

По естеството си общинската наредба е нормативен административен акт по определението на чл.75, ал.І от АПК, защото съдържа административно-правни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има

многократно правно действие. В същия смисъл е и дефиницията на чл.1а от Закона за нормативните актове /ЗНА/.

Следователно, при въвеждане на правните норми е недопустимо да се пренебрегне рамката на чл.76, ал.ІІІ от АПК, според която общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Идентично е и правилото на чл.8 от ЗНА.

По аргумент от чл.192а, пр.2-ро от АПК, дори и към един отминал момент подзаконовият акт да е бил в унисон с норми от по-висок ранг, при промяна на последните закономерно възниква противоречие с материалния закон, поради което и се появява основание за оспорване.

I. Съгласно чл.17, ал.І, пр.1-во от Наредбата: „Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е отчетната им стойност ... “.

Според чл.21, ал.І, пр.1-во от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ обаче, при изчисляване на данъка върху недвижимите имоти данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка.

Смисълът на законовото правило е да се избере едната от двете величини по обективния критерий за по-скъпа основа за пресмятане на данъка.

Изводът, който може да се направи, е че разпоредбата на чл.17, ал.І, пр.1-во от Наредбата е незаконосъобразна, защото общинският съвет не е зачел закона.

Освен всичко друго, могат да бъдат посочени и съображения от обществен интерес – местната наредба е в ущърб на общото благо да се събере полагам размер на данъка, ако данъчната оценка е по-висока от отчетната стойност.

Налице е несъвместимост с норма от по-висок ранг.

II. С разпоредбата на чл.32, ал.ІV от Наредбата се сочи, че ал.1 /в нея се определят обектите на облагане с данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин/ не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

Това правило противоречи на актуалния текст на чл.44, ал.ІV от ЗМДТ, според който от обхвата на нормата са изключени моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

Двете групи моторни превозни средства със сигурност не са еднозначни с необоримия аргумент, че е преминато от едната към другата категория при промяната в ЗМДТ /ДВ, бр.95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г./. Законодателят специално пояснява повода за реформата – „... със законопроекта се изяснява и освобождаването от данък при придобиване на моторни превозни средства,

внесени като нови. Към настоящия момент разпоредбата създава проблеми при практическото ѝ прилагане, с оглед което се предлага да бъдат освободени от облагане тези моторни превозни средства, които при придобиването им на територията на страната не са регистрирани за движение в страната ...“ /виж мотивите към законопроекта/.

Допълнително усложнение за адекватното действие на подзаконовия акт предизвиква и отмяната на легалната дефиниция на §1, т.2 от ДРЗМДТ, посветена на понятието „моторни превозни средства, внесени като нови“. При това положение може да бъде приложен и аргумент от постулата на чл.9, ал.І от ЗНА, закрепващ императивно изискване освен за краткост и за точност, но и за яснота на правните норми, вкл. и при прилагане на подзаконовия акт в цялост.

III. Съгласно разпоредбата на чл.52, ал.І т.4 от Наредбата: „Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност: лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т.10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва при условие, че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.“.

При съобразяване на непосредствено предхождащата теза и при отчитане, че според чл.61м, ал.І, т.4 от Закона за местните данъци и такси това преимущество важи за лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените само в т.10 на приложение № 4, заключението за незаконосъобразност е очевидно. И това е така, защото местният нормотворец позволява привилегията и на лица, извършващи действия по т.12 и т.13 от приложението към закона.

Явно е, че обсъжданата разпоредба от наредбата е в несъответствие с относимия текст от Закона за местните данъци и такси.

В обобщение, в разгледаните аспекти се разкрива непоносимо противоречие с правни норми от по-висок ранг, чието съществуване в правната действителност е забранено. Разгледаните разрешения в настоящата редакция на общинската наредба са материално незаконосъобразни, поради което и всякакви доводи за целесъобразност са неприложими.

Предвид изложеното, на основание чл.126, пр.2, чл. 186, ал.ІІ във вр. с чл.185 от АПК,

ПРЕДЛАГАМ:

Да отмените разпоредбата на чл.17, ал.І, пр.1-во от Наредба № 12 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Крушари, тъй като същата противоречи на чл.21, ал.І, пр.1-во от Закона за местните данъци и такси, защото разрешението на местния орган на власт не съответства на законовата разпоредба.

Да отмените разпоредбата на чл.32, ал.ІV от Наредба № 12 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Крушари, тъй като същата противоречи на чл.44, ал.ІV от Закона за местните данъци и такси, защото разрешението на местния орган на власт не съответства на законовата разпоредба.

Да отмените разпоредбата на чл.52, ал.І т.4 от Наредба № 12 за определяне размера на местните данъци на територията на Община Крушари, тъй като същата противоречи на чл.61м, ал.І т.4 от Закона за местните данъци и такси, защото позволява привилегия за ползване на данъчни облекчения и на лица, извършващи действия по т.12 и т.13 от Приложение №4 към закона, каквото разрешение законодателят не въвежда.

Моля да присъдите на Окръжна прокуратура гр. Добрич направените по делото разноси, представляващи сумата, платена за съобщаване на протеста чрез обявление в Държавен вестник.

Приложение: Препис от протеста за ответната страна – Общински съвет Крушари.

Прокурор:

3317
/Беселин Бичев/